

DOMOVINA

Redništvo je v Schillerjevih ulicah št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 kron, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravištvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratne inseriranje znaten popust.

V varstvo narodnostnih manjšin.

Cesarski namestnik kraljestva Češkega je v zadnji seji minule deželnozbornske sesije napovedal, da v jesenskem zasedanju vloži predlog o delitvi deželnega zbora v nacionalne kurije. Po teh kurijah se ima zagotoviti nemški manjšini na Češkem zastopstvo v deželnih inštitucijah in deželnozbornskih odsekih. To niso one, od Nemcev zahtevane kurije, ki bi imele veto-pravico, ki bi mogle prepovedati, zabraniti, kar bi ne bilo Nemcem po volji v narodnih zadevah, vsekakor pa pomenijo prvi korak k narodni avtonomiji in gotovo varstvo za pravice manjšine. Zakonu, ki bi zagotavljal narodno enakopravnost v jezikovno mešanih kraljestvih in deželah, se gotovo nikdo ne bo zoperstavljal, gotovo pa morajo vsi avstrijski narodi, ki nimajo sreče, da bi stanovali na Češkem, **protestirati zoper to, da bi se avstrijsko vprašanje poskušalo rešiti samo v eni deželi** in samo na korist ene manjšine.

Prav takšne kot na Češkem so razmere na Štajerskem, samo s to razliko, da smo na Štajerskem v manjšini Slovenci. A dozdej še nismo prav nič stisnili, da bi vlada v Gradcu napovedala kakšno predlogo v varstvo manjšine! S tem, da vloži vlada zakon o nacionalnih kurijah edino v enem deželnem zboru, in sicer v onem, kjer se gre za zaščito nemške manjšine, bi vlada oficijelno priznala, da smatra slovansko deželnozbornsko manjšino za ljudsko zastopstvo nižje vrste in nevredno varstva. Ta odlok bi čutili Slovenci in Hrvatje, ki smo močeni pod nož nemškim in italijanskim večinam, kot krvavo provokacijo, ki mora vzbuditi splošen upor, velikansko ogorčenje, kakor morda vlada ne pričakuje!

Narodni boji, razmere so si na Češkem in Štajerskem v mnogih točkah popolnoma podobne. Kakor češki Nemci imamo štajerski Slovenci popolnoma okroženo lastno ozemlje, kjer prebiva kompaktno nad 400.000 članov našega naroda. V deželnem zboru v Gradcu smo Slovenci v znatni

manjšini, in niti najmanjše nade ni, da bi kdaj dobili večino. Torej bi ostali na ta način na večne čase pod komando graških gospodov. Že malone celo stoletje se Slovenci na Štajerskem borimo za primerno zastopstvo v deželni upravi, in koliko smo dosegli?

Ako uvede vlada na Češkem nacionalne kurije, bi bilo to načelnega pomena, in ta princip bi se moral uveljaviti tudi pri nas, na Štajerskem in na Koroškem. Ako vlada upelje narodnostne kurije na severu, potem imamo tudi mi na jugu enako pravico.

Z uvedbo narodnostnih kurij bi slovensko stališče na Štajerskem znatno napredovalo, ustvarjen bi bil temelj našemu narodnemu razvoju in napredku. Seveda je treba mnogo truda, predno se kaj doseže, ali druge poti ni! Gledali bomo na sever, in kakor bodo ondi se razvijale razmere, po tem moramo uravnati svoje delovanje: Vse narodne sile, vse moči osredotočiti v doseg tega cilja, ki je za nas velikanske, življenske važnosti.

Z lepim narodnostnih kurij ne dosežemo, ker se jim bodo npirali v prvi vrsti Nemci, ki so le ondi za ravnopravnost, kjer niso gospodarji, kjer nimajo absolutne moči, da bi zmirali drugod pa, kjer imajo brezpogojno oblast v rokah, jo kruto zlorabljujejo in vsako enakopravnost brezobzirno teptajo. V boj nam bo treba stopiti tudi napram vladi, oni vladi, ki krši avstrijske zakone, da je v stanu tlačiti slovenski narod. Dokler ne bo prisiljena zavzeti se za nas, za naše narodne pravice proti navaljujočim Nemcem, ne bo storila ničesar. V tej zadevi imajo pač naši poslanci, deželni in državni, prvo in zadnjo besedo. Oni so naši konzuli, narodni zastopniki, ki imajo dolžnost braniti, zagovarjati, potegovati se za slovenski narod. Razmišljajajo naj o tem in začno energično akcijo!

Okrajni šolski sveti ter slovenski jezik.

Da je naša narodna zavednost šele v prvih povojih, nam ne dokazujejo samo naši okrajni

šolski sveti, ki uradujejo vse po nemško, temveč tudi krajni šolski sveti, ki mislijo, da morajo vse slepo ubogati, kar čitajo v uradnem listu našega glavarstva. V 15. letošnji številki tega lista bemo, da se zahteva za spisovanje razkaznice A kot izkaz o stanju ljudskega šolstva tudi sodelovanje krajnega šolskega sveta. Da, krajni šolski sveti morajo v neki meri ubogati ukaze okrajnih šolskih svetov, toda le tedaj, če se opirajo na postavne ali zakonite pogoje. Razkaznica A ali pravijo ji tudi tabela A, je samonemška tiskovina, ki nasprotuje pravicam slovenskega jezika, ona je v največjem nasprotju s členom XIX. znanega državnega temeljnega zakona; zato slovenski krajni šolski sveti niso dolžni pri njenem spisovanju tako dolgo sodelovati, dokler ne dobi ona slovenskega besedila.

Vsak krajni šolski svet se torej lahko izgovori in neovrgljivo izpriča, da ne more za razkaznico A izročiti niti zneska, niti ne more sodelovati pri njenem spisovanju tako dolgo, dokler ne bode ona in okrajni šolski svet ustregel členu XIX. imenovanega zakona.

Vlada in njeni organi so dodobra prepričani o naši slepoti; zato si upajo krajne šolske svete kar v uradnem listu komandirati: „Plačaj, pa pojdi!“ ker vedo, da se dozdej še ni nobeden ud niti okrajnih, niti krajnih šolskih svetov ganil z zahtevo, naj se vse šolske tiskovine brez izjeme izdajajo v slovenskem jeziku, in vendar sede v teh korporacijah duhovniki, učitelji, po nekod celo odvetniki, ki pravijo, da so baje Slovenci.

Ako se zadeva zdi našim možem malenkostna, ne moremo drugega odgovoriti, nego to, da obstoji vsa narodnost iz brezštevilnih malenkosti. Kdo, torej prezira v malenkostih naše jezikovne pravice, je sokriv, da se naše pravice sploh zapostavljajo.

Mi smatramo okrajne in krajne šolske svete za narodovo zadevo, saj volijo njihove ude po večini občine in okrajni zastopi, zato morajo te korporacije in šole vedno ustrezati narodovim pravicam in se ne smejo nikdar postaviti ž njimi v nasprotje.

LISTEK.

Pozabljeni . . .

Spisal I. Iskrač-Drameljki.

I.

Bilo je veselo in hrupno pri bogatem Mraku. Znanaj je bila noč v zgodnji pomladi, še mrzla in neprijetna, po kateri pa čisto nastopi lep spomladnji dan. Pozno je že bilo, in še so napivali gostje staremu Mraku, želeči mu ob njegovem godu še mnogo let. Stari gospodar pa je odkinaval, češ, da sluti kmalu konec svojega življenja. In sklonil je sivo glavo k mizi, kakor da bi kazal, kako voljno se podvrže trdim zakonom življenja.

Bogati Mrak ni bil tukajšen domačin. Pred nekaj leti si je bil kupil to rodovito posestvo v lepem kraju blizu trga. Imel je denarja, da bi lahko živel gosposko, a očitvidno je ljubil priprostost, delo in najrajše občeval s kmeti. Bil je vzgojen v ponižni kmečki hiši, in ona skromnost izza mladih let ga je spremljala vse življenje. Nekdaj je trzil z lesom; imel je pri podjetjih srečo in pridobil si je lepo imetje. Ko mu je

osivela glava, si je kupil dom na deželi, da bi se odpočil in preživel v miru poslednje dni.

Toda na kmetih ljudi zanima kolikorkoli vsak človek, tembolj so ljudje govorili o Mraku, ker so vedeli, da je bogat. Vse je ugibalo, komu bo zapustil premoženje; žena mu je že davno umrla, in otrok ni imel. Tudi o kakih bližnjih sorodnikih ni bilo slišati. In gotovo je bilo to tudi nekoliko uzrok, da so ljudje ponujali Mraku prijateljstvo in se mu dobrikali. Posebno bližnji Mlinarjevi so se Mraku laskali kar največ mogoče v nadi, da bi on preskrbel enega od njihovih obilih otrok. Ti prijazni in skoro vsiljivi sosedje so bili ta večer menda vsi pri Mraku.

Domače služabništvo je večerjalo v kuhinji, in kakor so bili oni v hiši veseli, so ti bili černi in razžaljeni. Navada je bila pri Mraku, da so vedno skupaj obedovali in večerjali, in gospodar je s posli občeval kakor eden izmed njih. Ta večer pa jim je bila odkazana miza v kuhinji.

Najhuje boli ljudi, če se jih ne upošteva, če so zapostavljeni in ponižani. Tako je bilo tudi na vitez pri Mraku. Posli so godrnjali.

„Kaj pa smo mi, da so nas pognali iz sobe? Ali nismo enakovredni z Mlinarjevimi, da ne

smemo z njimi sedeti? Ali je to pravica: Mi delamo, oni pa posedajo k mizi, da pojedjo, kar je boljšega. In kaj so ti Mlinarjevi? Lenušni ljudje, zadolženi in povsod malo spoštovani.“

„Dobrikajo se stricu, ker bi radi podedovali, kar smo tudi mi pomagali pripraviti in pridobiti“, je jokavo dejala Vefka, ki od jeze in žalosti ni mogla jesti. Vefka je bila štirindvajsetletno dekle in že od desetega leta pri Mraku. Kakor navadno vsak človek veliko ceni svoje delo v prid drugemu, tako je tudi Vefka mislila, da ima večjo pravico pri Mraku, kjer je zdaj gospodinjala. Upala je, da podeduje za gospodarjem, zato je imela težko sumnjo na Mlinarjevo Minko, ki je hodila pomagat k Mraku in očitvidno bila njena tekmenka. In bridko se je pritoževala.

„Ti Mlinarjevi vedno iščejo, da so sami s stricem, da lahko mene obrekujejo. Vem, da jih nagovarjajo, da bi naredili oporoko in zapisali na Minko. Ta napuhnjena vedno nosi kaj sem, čeravno imamo pri nas vsega več ko oni.“

„Če tako naredi, da vzame Minka potem mene, pa naj njej zapišejo“, je dejal mlajši hlapec, ki je Minko rad videl in se nadejal, da vzame kdaj Mlinarjeva njega.

V zadevi omenjenih tiskovin je najkrajša in najbolj praktična pot ta, da odrečejo v prihodnje krajni šolski sveti pogojno svoje sodelovanje. Ako bi se jim zažugala globa, je okrajni šolski sveti ne smejo izvršiti, ker tiskovina ne ustreza zakonitim pravicam slovenskega jezika.

Žalibog še ni dozdej nobeden slovenski okrajni šolski svet sklenil slovenskega dopisovanja s šolskimi vodstvi. Tu gre vse gladko po nemško, kakor tam gori v blaženi Nemčiji. Naši možje nosijo nagobčnike, vlada je zadovoljna z njimi; narod pa ni, da bi moral biti!

Ničesar se naši okrajni glavarji in organi vlade sploh bolj ne vesele, kakor če naši možje k vsemu molčijo in da slovenska nezavednost še vedno kot sramotni kontumac pritiska svoje „nagobčnike“ celo na usta takih Slovencev, ki hočejo biti narodnjaki. Na Slovenskem imamo pač še vedno prostovoljni kontumac jezikovnih pravic!

Tovariši abiturijenti!

Prvič Vas vabijo akad. društva treh vseučiliških mest združena v svojo sredo. To ujedinjenje lahko imenujemo znamenit pojav v slovenskem dijaštvu. Slovenski dijak — še pred par leti malone samemu sebi prepuščen — postaja socialen: čuti, da je član skupine, s katero sta si dolžna medsebojno podporo. Z nastopom in napredovanjem narodno-radikalne struje je brez dvoma napredovalo vse slovensko dijaštvo. Ta struja je tudi uveljavila načelo složnega dela za skupne težnje, da tako priuči vsaj bodoče voditelje oni umetnosti, ki jo sedaj vladajoča generacija, žal, premalo pozna. Ta sloga ne more in ne sme prekoračiti načelnih razlik. Ne gojimo nikdar sovraštva proti dijaku, ki so naši struji nasprotni; saj sovraštva razmerje do njih niti vredno ni, ampak prej pomilovanja: na eni strani onemoglost in nje sestra zavist, ki se še včasih povzpne do produkcije kakega strupenega članka o tistih radikalcih, ki so zvezani z Rimom, čeravno je danes vsem mislečim opazovalcem jasno, da je edino naša struja zaskočila pot klerikalizmu v dijaštvu — na drugi strani klerikalni fanatizem in zelotstvo: skoro se človek sramuje povedati, da obstaja slovensko akad. društvo, ki je vprašalo svojega škofa, ali sme biti v društvu „Ljubljanski Zvon“ ...

Naš program Vam je znan že iz delovanja naših članov, najbolj pa iz „glasila narodno-radikalnega društva „Omladine“, ki smo jo osnovali v napredek slovenskemu dijaštvu.

Naš program Vam je znan tudi iz delovanja naših ferijalnih društev. Da se jim takoj pridružite v narodnem in socialnem delu, Vas s tem najljubneje prosimo.

O našem programu pa boste čuli in lahko sami enakopravno razpravljali na I. shodu narodno-radikalnega dijaštva, ki ga priredimo letos v Trstu. Upamo, da s številnim posetom tudi Vi odobrite naše namene s katerimi

hočemo vsaditi sedanji in bodoči slov. omladini trajno v dušo mesto naših nad — **Trst.**

Verujemo v bodočnost slovenskega naroda. Tega čuta, — iz katerega nam teče navdušenje, požrtvovalnost in veselje do dela —, pa nimamo kakor fatalisti: dosledno hočemo jačiti vstvarjajoče sile vseh delov slovenskega naroda in tako pomnožiti njegov duševni kapital v znanosti, umetnosti, pravni in njegovo gospodarsko bogastvo — povzdigniti, tedaj njegovo **kulturo.** — Prav nič nas ni sram, ko se priznavamo kot idealna mladina. V klicu po socialnem delu, ki je za osamosvojitve naroda potrebno, vidimo renesanso nacionalne ideje na Slovenskem.

Boj ni naš smoter. Vemo pa, da se napredek posameznikov in skupine mora preboriti skozi notranje in vnanje sovražnike. Da zmagamo v tem boju, nočemo dekadentnih skeptikov, ampak krepkih individualnosti, ki imajo ljubezen do skupine, iz katere izhajajo in za katero delajo navdušeno in energično vporablajoč pri tem vse, kar so videli v širokem svetu zanjo primerne.

Dijaška doba je najznamenitejši del v življenju za vzgojo k bodočemu delu. Pri samoizobrazbi akademikov sodelujejo naša društva. Njihov ugled je posebno v slovenski družbi za Slovence zelo časten; sredstva, ki jih lahko nudijo podpisana društva članom, so zadovoljiva; tradicije društvene delavnosti so lepe: a to vse je samo moralna opora, kakšno pa je društvo po svoji notranji vrednosti, za to je merodajno članstvo, tedaj tudi Vi, ako se nam pridružite. Pozivljamo Vas, da posežete brez obotavljanja s svojimi idejami v društveno življenje.

Vzroki, ki Vas vedejo, ko izbirate med Prago, Dunajem in Gradcem, so večinoma tako nujni, da ni lahko vplivati s priporočanjem enega ali drugega vseučiliškega mesta. Kamor pridružite se organizaciji, ker osamljenje prej ali slej škoduje.

Tovariši abiturijenti! Kdor izmed Vas priznava upravičenost naših idej, kdor ve ceniti, kako čisti tekmovalni pazorov pojme in v njih utrjuje, kako napreduje v društvu zgovorna beseda, kako si vzbujamo v njem veselje do dela, razmišljanja, proučevanja, kdor noče pokopati svojih darov, ampak jih množiti in podeljevati drugim, kdor hoče biti pošten in odkrit prijatelj prijateljem, tega pozdravljamo pristrčno v „Iliriji“, „Sloveniji“ in „Taboru“! Na zdar!

Na Dunaju, v Gradcu in v Pragi, 22. rožnika 1905.

Za „Ilirijo“ v Pragi (Spálená ul. č. 20): Ivan Lah, predsednik, Josip Goljevšček, tajnik. — Za „Tabor“ v Gradcu (Zinzendorfgasse 18. I.): Albert Kramer, predsednik, J. Glonar, tajnik. — Za „Slovenijo“ na Dunaju (VIII. Breitenfeldergasse 20) Ljudevit Pivko, predsednik, Ivan Keel, tajnik.

streči, ker je bolehal. Zala Mlinarjeva Minka je prišla vsak dan k Mraku in tako ljubeznjivo in skrbno se vedla proti staremu možu, da bi najboljša hči ne mogla bolje. Tako lepo zrahljati postelj, s tako ljubeznivim glasom poizvedovati njegove želje in tako gibčno mu streči, ni znala Vefka. Mrak je bil zdaj dobro postrežen, vendar mu je prijateljstvo Mlinarjevih le težko delo.

Ko so bili Mrakovi posli povečerjali in se razšli, ni mogla Vefka iti počivat. Zamislila se je, kako je pred nekaj časa bila sicer revna, pa vendar srečna. Tedaj še ni bila pri Mraku, ampak pri svojih revnih starših. Tedaj je mislila, da nihče ne čuti ljubezni do nje. Samo ptice v gozdu so pele tudi v njeno radost, in cvetke na polju so cvetele tudi zato, da jih je smela tudi ona trgati. Vendar pa je tako bila privajena skromnosti, da je to le malo čutila, in njeno srce je bilo mirno. Ni imela strahu, da bi kaj izgubila, kakor se je bala sedaj.

Ko se je zvedelo, da bo podedovala, ji je svet podal roko. Navezala se je na družbo in zdelo se ji je, da bi se ne mogla ločiti in odtrgati se od svojih lepih sanj. Posebno bližnji Sedlarjevi so bili nad vse prijazni z njo. Sedlarjev Janez se je začel laskati Vefki. Dobro ji je to delo, in vedno je s smehljajem mislila na zalega

Št. Iljske novice.

— Veliki Nemeč Sadu misli baje v kratkem zapustiti naš Št. Ilj in jo mahiniti na sever v blaženo njegovo domovino. Pustiti misli — če je le res — mesto nadučitelja na naši slovenski šoli ter bode to službo zamenjal raje isto z oskrbovanjem groba Bismarkovega. Pri tem opravilu pa namerava tudi se pripraviti za nov, njegovim idejam preuzvišen poklic — postati želi — lutrovskega pastor. In ko te bogoslovne študije dokonča pride kot protestantovski fajmošter v našo Südmarkino kobačo reševati naše — neodrešene Torej g. Fortunat Sadu — obilo sreče in srečen pot!

— Začasni pastor ter direktor kobače o severa pritepeni bradač Höltzschl si ne upa na svitlo. Še iz šole v kobače smukne kot vihra in še celo svoje „fajfice“ si ne utegne prižgati. Pa saj ni čuda! Človek, ki je skoraj edini kriv nestrpnega narodnega spora in prepire; človek, ki noč in dan tuhta kako bi zamogel Št. Ilj ponemčite, domačine ugonobiti in izgnati, človek s tako kosmato vestjo se res ne more čutiti varnega. Čudimo se le, da mu še nikdo njegove ščetinaste butice zabil v pročelje templja Lutrovega. Mnogo je pri nas naseljenih Nemcev, a večinoma vsi so vsaj mirni, mnogi celo simpatizirajo z nami, a Helcl — po domače Habakuk, in par njegovih bratcev bi radi nas mirne Slovence kar v žlici vode potopili. Le pomni Viktor, da čas osvete pride kmalu! Se že dani, mi smo polnoštevilo na krovu!

— Občinske volitve v občini Št. Ilj bodo torej vendar v kratkem in sicer samo za I. razred. Lansko leto meseca julija so nasprotniki s kruto silo in raznimi krivicami in goljufijami zmagali v II. in I. razredu, a Slovenci so se zoper volitev I. razreda pritožili in kakor se sliši so c. kr. okr. glavarstvo in c. kr. namestnika ovrgli to volitev. Pričakovati je hudega boja, gre se le za eden ali dva glasa. Upamo pa, da naši voditelji gg. Thaler, Freiham itd. store pravočasno potrebne korake, da bode zmagala naša stranka, ter bode šentiljski kmet vendar enkrat prosteje zadihal in se otrešel nemškega jarma. Najsevernejša postojanka slovenska je Št. Ilj, važna trdnjava, ki se je hočejo nasprotniki zr vsako ceno polastiti in tako začeti zidati vsenemški most proti — Adriji. Dal Bog zavednim, poštenim in značajnim šentiljčanom zmago!

Domače in druge vesti.

— Slovenske delavce in prijatelje delavskih slojev opozarjamo še enkrat na pomen predavanja „O delavskem vprašanju“ v „Skalni kleti“ pri Celju. Ker je predavatelj prof. dr. Lončar, strokovnjak v tej stvari, zato smemo pričakovati, da bo njegov govor temeljit v vsakem oziru. Po predavanju je prosta zabava, petje, godba itd. Na svidenje v „Skalni kleti“ ob 3. uri popoldne.

— Izlet v Braslovče je „Celjski Sokol“ na splošno željo Braslovčanov preložil na nedeljo 2. julija t. l. Veliko veselje vlada že sedaj med Braslovčani, in iz splošnega zanimanja med brati Sokoli je pričakovati, da nastopi „Celjski Sokol“ v polnih vrstah svoj drugi izlet. Ker se bode ta splošni program predruščil, bodemo natančneje o izletu še poročali.

— Izlet v Zagreb. Kakor smo že poročali, poleti naše vrlo „Celjsko pevsko društvo“, dne

Vefka se je nato jezno obrnila od mize, kjer so večerjali posli, in užaljena je spoznala, da tudi doma niso na njeni strani in se ne potegujejo za njo.

In dekle se je spustila v jok, tako jo je spekla misel, da bo kmalu povsod zapostavljena brhki Minki. Mrak ji je bil nekoč obljubil, če bo pridna in dobra, da ne bo pozabljena. In potem je to na vasi pravila, kakor bi že bila čisto zagotovljena njena dedščina. Odslej so se začeli boljši mladeniči zanimati za Vefko. Ona je to čutila in se začela prav zalo in prešerno oblačiti, in vsa radostna, da ne bo pozabljena na svetu, je bila kakor spomladni metalj, ki veselo leta po toplem zraku in ne misli na burjo in sneg, ki še lahko pride.

Mraku pa to ni bilo po volji. Občutil je da se Vefka veliko bolj briga za obleke in družbo kakor zanj. Čutil je, da ji je vse drugo bolj na srcu, nego on, in da ni od daleč takšna, kakor si je želel, da bi jo mogel vzeti za svojo hčer ter ji zapustiti premoženje. Bolelo ga je to, ker je imel denar ter je hotel storiti dobro.

In ker se je Mrak pritoževal nad Vefko, da misli le na obleke ter da zahaja v lahkomišelnost družčine, doma pa zanemarija svoje dolžnosti, so se mu ponudili bližnji Mlinarjevi, da mu hočejo

Sedlarjevega Janeza. In ne samo Sedlarjev, tudi drugi so tekmovali za njeno prijaznost. In tedaj jo je začela objemati neka sladka samozavest in ponos. Če je le mogla, je odšla k Sedlarjevim, kjer je bilo več deklet in fantov.

In sedaj je v dekličjem srcu besnelo sovraštvo in zavist do Minke in do Mlinarjevih in več ni bila srečna. Videla je, da ima sedaj Mrak Minko rajši od nje. Mučila jo je ljubosumnost, ker je bila očitno Minka ne le bolj zala, nego se je znala tudi bolj smukati okoli Mraka kakor ona. In nek silen strah ji je ležal na srcu, kako bo potem, če Mrak pohčeri Minko in zavrže njo. Potem pa je tudi svet ne bo več čislal, in Sedlarjev Janez je tudi več ne pogleda.

II.

„Danes smemo vendar spet v hišo kot ljudje“ je dejal v prisotnosti gospodarjevi drugo jutro pri kosilu starejši Mrakov hlapec. „Sinoči so nas ločili, kakor se loči žival od ljudi“.

Tudi mali volar Tinče je hotel zbsti gospodarja.

„Zato, ker ni nedelja. O, danes ne bo Mlinarjevih, da bi segli za delo“.

Zdaj se je še imela oglasiti Vefka, ki je vse jutro nosila nabrane ustnice in jezen obraz.

Politični pregled.

— **Madžari in ogrski državni zbor.** Na tisoče broječa množica je v sredo že na vse zgodaj oblegala poslopje državnega zbora. Več ur pred pričetkom državnozbornske seje so bile galerije tako natlačene polne, da so se opetovano vršili spopadi med občinstvom. Osem žensk so nezadržani odnesli z galerij. Navzoči skoro vsi poslanci. Vsakega opozicionalnega vodjo zbornica pri vstopu pozdravi z „Eljen“ klici. Ob pol 11. uri otvori predsednik Justh zasedanje. Čitajo zapisnik, interpelacije, uložene predloge. Ob 11. uri vstopijo novi ministri. Ko pridejo do svojih sedežev vsuje se nanje ploha psov: „Lopovi!“ „Hlapci!“ „Avstrijski vojaki!“ itd. Voditeljem opozicije se posreči napraviti mir. Fejervary poda predsedniku kraljev reskript in pravi, da bo nova vlada poizkušala ublažiti razmerje. Nato izroči predsednik še en kraljev reskript, v katerem je odgojen zbornice. Predsednik se brani predčitati drugi reskript, predno prvi ni rešen. Fejervary odločno zahteva, da se prečita takoj drugi reskript, češ: „Ko kralj govori, ga mora narod takoj čuti!“ Nastal je velik škandal. Predsednik prekine zbornico. Ko predsednik sejo zopet otvori, pozove zbornico k glasovanju. — Zbornica z večino sklene, da se drugi reskript ne prebere. Vsi ministri zapuste zbornico. Košut govori in predlaga nezaupanje Fejervaryju. Nato predsednik prečita med silnim viharjem drugi kraljev reskript, ki odgodi zbornično zasedanje do 15. septembra.

— **Slovenski poslanci za pravice Slovencev.** Z Dunaja poročajo, da se je položaj v državnem zboru zopet poostiril. Z ozirom na agitacijo, da bi se vprašanje glede italijanske pravne fakultete rešilo še v tekočem zasedanju državnega zbora, je „Slovanska zveza“ sklenila, naj gre njen predsednik dr. Šusteršič k ministrskemu predsedniku baronu Gautschu ter naj zahteva od njega, da poda na prvem čitanju proračuna tudi glede Slovencev obvezno vladno izjavo za ustanovitev slovenskega vseučilišča. Baron Gautsch je odklonil, da bi sedaj podal tako izjavo. Radi tega je na današnji seji načelnikov klubov izjavil dr. Šusteršič, da ne pritrjuje sestavljenemu programu in da si „Slovanska zveza“ ohrani svobodno roko.

— **Razmere med Nemčijo in Francijo,** ki so nastale zadnji čas zaradi marokanskega vprašanja so precej napete, in se niso vkljub odstopu ministra Delcasséja prav nič zboljšale. Nekateri francoski listi pišejo že, da ni izključeno, da bi prišlo med Nemčijo in Francijo do kakšnega spopada. Omenjeni listi pišejo tudi o mobilizaciji na jedni in drugi strani ter o pomnoževanju vojaštva ob mejah.

— **Dogodki v Macedoniji.** Iz Soluna poročajo, da je bila srbska četa vstašev, močna 80 mož, te dni pri vasi Petralica v skopeljskem vilajetu, uničena. Vstaši so vbežali v vas, kjer so jih obkolile turške čete. Zvečer so vstaši zažgali hiše ter skušali ubežati, toda bili so vsi ubiti v boju, ki se je vnel. Na turški strani sta bila ubita dva častnika in 11 mož, drugih 11 je bilo pa ranjenih.

Rusko-japonska vojna.

Mandžursko bojišče. V torek so se vršili boji tesno ob mongolski meji. Torej na desnem ruskem krilu, zapadno in vztočno ob Talianho. In sicer med močnejšimi oddelki v črti Liaiangtšunpen—Palentun. Ti dogodki so se vršili dne 17. in 18. t. m. z izmenjujočim se uspehom. Rezultat teh bojev je bil, da so Rusi ostali gospodarji v Liaiangtšunpen, Japonci pa v Palentunu. Vtis teh bojev je ta, da so se bojevale na vsaki strani moči približno ene brigade, a na ruski strani v glavnem kavalerija, brčkone generala Miščenko. Boji generala Reaenkampfa so se vršili na vztočnem ruskem krilu. Po teh in prejšnjih bojih od bitke pri Mukdenu dalje, so se v vsem območju virov reke Sungari vršili boji. To je bojovna sfera generala Rennenkampfa, čegar detachment je ojačen z novimi četami radi velike razsežnosti bojovnega prostora (170 kilometrov frontne širine). V centrumu ob obeh straneh železnice so se Japonci in Rusi napenjali in upriparjali ponovne izpade, prej in tudi posebno zadnje dni. Vspehi so se menjali, tako, da so Rusi končno zopet potisnjeni v njih prejšnje pozicije.

Književnost in umetnost.

— **Nebesa.** Roman. Spisal Marko Zorin. Ljubljana, 1905. Tiska Dragotin Hribar. Pod tem naslovom je začel izhajati v podpisani založbi zanimiv socijalni roman, ki obeta po svojih originalnih mislih, krepkih idejah podati slovenskemu občinstvu zdravo, duhovito in poučno berilo. Roman „Nebesa“ bo izhajal v zvezkih na poltretji tiskani poli in stane zvezek 50 vin. Zvezki bodo prihajali najmanj po dvakrat na mesec. Ako se naroči 10 zvezkov skupaj, se dobi eden po vrhu. Sodeč po prvem zvezku obeta biti roman nekaj izrednega, zato priporočamo zelo to delo.

— **Golica in Kadilnikova koča.** Zgodovinske in potopisne črtice. Spisal dr. Jos. C. Oblak. V Ljubljani, 1905. Tiskali in založili J. Blaznika nasled. Tej 90 strani obsegajoči knjižici je priložena slika staroste slovenskih turistov, Fr. Ka-

dilnika. Opozarjamo nanjo vse ljubitelje krasnih slovenskih planin, ker bodo našli v njej obilo zabave. Knjiga je posvečena zvečine Fr. Kadilniku ter prinaša njegova popotna pisma. Opisan je tudi izlet na Golico jako pesniško, kar izdaja, da ga je pisal vnet ljubitelj slovenskih vršacev, ki gleda z jasnim očesom v svet, ki mu bije v prsih srce, gorko čuteče za naravne krasote.

Ponos vseh go-p-dinje je dobra kava.

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinjstvu, kadar se napravlja vsakdanja kavina pijača.

o o o

Zahtevajte le izvorne savoje z imenom „Kathreiner“ in ne kupujte nikoli, kar se odtehtuje odprto.

Poslano.

Pijača brez alkohola.

Gospod Kukovec, lastnik parnega mlina, parne pekarne in sladničarne v Ljutomeru, proizvaja pijače, proste alkohola n. p. vina, ki nima v sebi onega strupa, ki uničuje pijance. Gospod Kukovec hoče vsakemu, ki pri njem v teku enega meseca kupi 2 kg ekstrakta, iz katerega si lahko vsakdo naredi sam 20 litrov pijače brez alkohola in ki stane 4 K, za nagrado naročiti in pošiljati za ves sledeči mesec „Domovino“ in posebno mesečno prilogo „Slovan“. V namen zatiranja toliko škodljivega pijančevanja priporoča se poskus Kukovečevega ekstrakta.

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferland) na Koroškem

se priporoča v izdelovanju

vsakovrstnih pušk

za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje samokresnice, sprejema vsakovrstna popravila ter jih tčno in dobro izvršuje. — Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Slovenske ali nemške cenike na zahtevanje (255) zastonj in poštne prosto. 50—6

Gostilna Sevčnik na Lavi

4—2 pri Celju (298)

priporoča izborna domača naravna vina po nizki ceni.

Lep senčnat vrt. Solidna postrežba.

Fižol, krompir, orehe, sploh vse deželne pridelke

kupi (42) 50-22

Anton Kolenc, trgovec v Celju.

Pozor!

V trgu Rajhenburg se da takoj dobro idoča

gostilna

z vsemi pripravami, kakor tudi gospodarskimi poslopji **v najem**, oziroma na račun. Zraven tega se še dobi dobro obdelano polje.

Ta gostilna stoji na najbolj primernem prostoru celega trga zlasti, ker se tik hiše nahaja živinsko sejmišče, kjer je šest sejmov v letu.

Odda se radi preselitve. (312) 2—1

Kdor reflektira, naj takoj vpraša ali se ogleda pri lastniku

AVGUST SENICA v Rajhenburgu.

Malo posestvo

v Rakovi stezi (po domače Poznjakova klet)

se takoj proda

iz proste roke. Posestvo je na jako lepem kraju. Proda se pod ugodnimi pogoji ali da tudi v najem.

Natančneje pove **NEŽA REBEVŠEK, Nova cerkev p. VOJNIK** ali pa lastnik **V. REBEVŠEK, Rabelj, Koroško.** (311) 3-1

V najem

je za ddati **trgovina** z dvema sobama, s kuhinjo in skladiščem, Trgovina je na najlepšem in najbolj pripravnem prostoru v št. Rupertu ter preskrbljena kar najbolj z vsemi prodajalnimi opravami.

(309) Več se izve pri oddajatelju 3—1

JOŽEF FRELIH
gostilničar in posestnik v
št. Rupertu (DOLENJSKO).

Pod ugodnimi pogoji se proda

mlyn

Natančneje se izve v upravnishtvu „Domovine“.

Naprodaj je

enonadstopna hiša z verando in posestvo v Laškem trgu. Hiša obstoji iz 3 sob, kuhinje in kleti in je pripravna za obrt ali pa za stanovanje

Več pove **JANEZ ŠKET, Laški trg.** (299) 3-3

Podpisani naznanjajo v globoki žalosti vsem sorodnikom in znancem, da je v 80. letu svoje starosti po daljši boleznici dne 20. t. m. ob 10. uri zvečer, mirno in v Gospodu udano umrla soproga, oziroma mati, tašča, stara mati in prababica

Adolfina Hrašovec.

Truplo predrage pokojnice se bode iz hiše žalosti v Gradcu, Attemgasse Nr. 4. dne 22. ob pol 6. zvečer na št. Petersko pokopališče preneslo in tam pokopalo. Blag ji spomin! (313) 1

Franc Hrašovec, c. kr. okrajni sodnik v pokoju, soproga **Dr. Juro Hrašovec**, odvetnik in deželni poslanec, **Šandor Hrašovec**, sodni svetnik, **Izidor Hrašovec**, c. in kr. stotnik, **Viktor Hrašovec**, načelnik prom. urada drž. žel., **Euzeb Hrašovec**, postajenačelnik juž. žel., **dr. Silvin Hrašovec**, c. kr. sodni pristav; sinovi **Žižma Wendler**, Josipina Deutsch, hčeri **Dr. Karl Wendler**, c. kr. sodni svetnik v p., **Karl Deutsch**, assek. sekret. zeta, **Lina Hrašovec** roj. **Petriček**, **Ulrika Hrašovec** roj. **Bancalari**, **Minka Hrašovec** roj. **Homan**, **Mici Hrašovec** roj. **Fink**, **Roza Hrašovec** roj. **Klöckl**; sinahe. Vsi vnuki, vnukinje in pravukinje.

Trgovina s papirjem, pisalnim
in risalnimi potrebščinami

prodaja e. kr. šolskih knjig in igralnih kart

ZVEZDA TRGOVINA

prej D. HRIBAR

Rotovška ulica 2 **CELJE** Rotovška ulica 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pisмени, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

Novosti:

Studenčni kataster, dnevnik občinskega zaklada, dnevnik ubožnega zaklada } za občine
Dopisnice za naznanila izostanka vojaških prememb

Izpisek iz zemljiške knjige } za odvetnike
a) posestni list } in notarje
b) bremski list

Dopisnice, poštno spremnice, nakaznice, zalepke, spremnice s povzetjem, menice, čeki in poštno položnice za c. kr. poštne hranilnice } veljavno samo za naučne namene
Razdelitev učne tvarine, spisal K. Marschitz

Časovni predmeti:

Umetalni ogenj za veselice itd.

Lampijoni v raznih barvah in oblikah

Papirnati krozniki okrogli in stirioglati

Papirnat servijete

Karte za tombolo

Koriandoli (Confetti)

Serpentinen (traki iz papirja) v raznih barvah

svinčniki peresa kamenčki tablice
peresniki gobice
radirke črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih črtane, z eno ali dvema kolonom, v papir, platno, gradl, ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade, krajne šolske svete, učiteljstvo, župnijske urade, okrajne zastope, užitniške zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.

Papirnat vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah.

Štambilje pečatniki, vignete, (Stiegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času

Svileni papir v vseh barvah.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cveticami od napriprostejšje do najfinejše izpeljave.

Molitveniki za birmo, vez v raznih barvah.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Pisмени papir v kasetah in mapah.

Zavitki za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznано dobro blago.

Solidna in točna postrežba.

Najugodnejši pogoji

za zavarovanje.

Edina

zavarovalna družba

ki ima slovenskega

Prva češka splošna delniška družba za zavarovanje na življenje

popolnoma vplačana delniška glavica K 2.000.000.

glavnega zastopnika v Trstu

zavaruje na življenje in na dohodke — na vse načine

po zelo nizkih postavkih.

Natančnejša pojasnila daje

glavno zastopstvo za slovenske dežele v Trstu

ulica Torre Bianca št. 21 I. nadstropje

in njegova okrajna zastopstva v vseh mestih in večjih krajih.

Zvezna tiskarna

priporoča za slavne urade, društva, trgovce, obrtnike itd. najrazličnejše tiskovine po konkurenčnih cenah.

Original **SINGER** Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.
Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove, birmo itd. so

Singerjevi šivalni stroji

za domačo porabo in obrtne svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev

CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8.

(152) — 21

vlačne grablje

Zelo velike važnosti je, da si vsak kmetovalec nabavi novo izumljene s katerimi lahko ena oseba toliko naredi kakor 6 oseb z malimi, navadnimi grabljami.

Prodaja pri

„Merkurju“

trgovina z železnino P. Majdič-a v Celju.

Vsakdo si lahko grablje ogleda, ne da bi bil siljen iste kupiti.

Razglas.

Krajni šolski svet v Zrečah pri Konjicah s tem naznanja, da odda **vsa** dela za pri-
znanje pri tukajšnji šoli **enemu** podjetniku
Dotični načrti, proračuni in stavbeni po-
goji so razpoloženi v šoli v Zrečah.

Skupni proračun je sestavljen na 15.000 K.
Reflektanti naj zraven pismene ponudbe,
katera se naj najpozneje **do 9. julija t. l.**
na krajni šolski svet v Zreče pošlje, priložie
tudi 10% varščine.

Krajni šolski svet v Zrečah
dne 18. junija 1905.

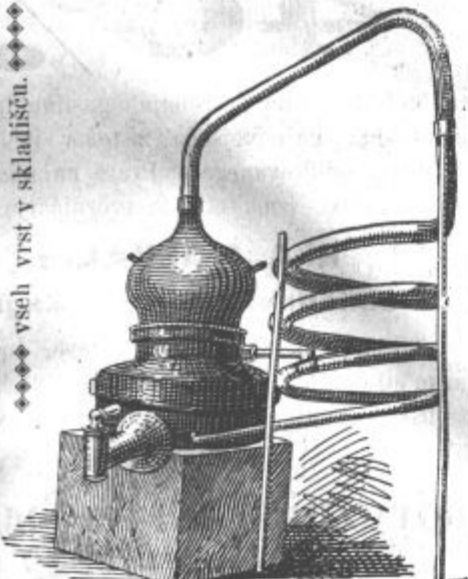
(98) 2-2

Načelnik: RUŠNIK.

Kupujte narodni kolek!

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje žganja
vseh vrst v skladišču.

Demetrij Glumac, kotlar
Celje, Graška cesta števil. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko
spadajoča dela kakor za vsakovrstno monti-
ranje parnih kotlov, za parne stroje v
barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovar-
nah za sveče in magarin itd., paro- in
vodovode v bakru in železu.

(298) 50-13

Patentirane, same ob sebi delujoče

ŠKROPILNICE 'SYPHONIA'

(148) 15-15 za vinograde in hmeljnike
za **zatiranje sadnih škodljivcev**
proti boleznim na perju, za odpravo predenca in divje sorčice itd.

Same ob sebi delujoče, nošnje brizgalnice tudi z bakrenim kotlom
za 10 ali 15 litrov tekočine, s pripravo za **petrolejno mešanico** ali
brez nje in voznje, same ob sebi delujoče brizgalnice proizvajajo kot specialitete

Ph. Mayfarth & Co.

tvornice poljedelskih strojev, specialna tvornica vinskih in sadnih stiskalnic in drugih strojev
DUNAJ, II. Taborstrasse št. 71.

Ilustrovani ceniki zastoj. Zastopniki in preprodajalci se iščejo.

Vizitnice priporoča Zvezna tiskarna.

Južnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. pro-
sinca 1905** pri zemljiških posojilih od pet na

štiri in tričetrt odstotke.

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih
Gornjiograd, Sevnica, Šoštanj, Smarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot je
bila dosedaj **4%**.

(14) 26

Različne tehtnice.

Izdeljujem nove ter popravljam
tudi stare, bodisi decimalke,
premostne ali sploh vsake vrste
tehtnic.

Štedilna ognjišča,

vsakovrstna, velika in najfinejša, kakor
tudi mala in prosta, izdeljujem sam. Za
ista prevzamem tudi nabavo pečnic, kakor
tudi zidarska dela z jamstvom dobrega
izvršila. — Štedilna ognjišča imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izvrše.

Vsakovrstne vodovode,

bodisi iz studencev, vod-
njakov ali hidravličnimi
vidri, odkoder se voda lahko
poljubno napelje bodisi v

kuhinje, pralnice, dvorišča, hleve ali vrtove.

Prevzamem popolno napravo kopališč,
mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

Vsakovrstne železne ograje (tudi iz žice), n. pr. za stopnice, cerkve, šole, grobove, vrtove in
zasebne hiše itd. — **Železna vrata za prodajalne in
skladišča ali pokopališča.** — Popolnoma železna
okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve. — **napeljavo strelododov** itd.

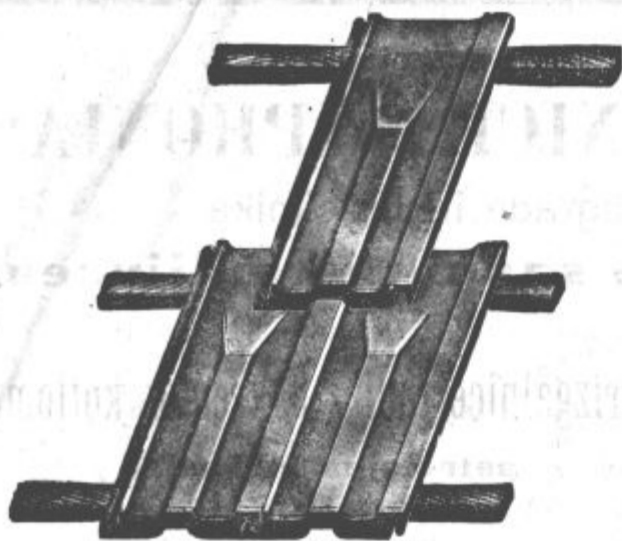
**Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča
dela po tovarniških cenah.**

Priporočam se za obilno naročbo (154) 40-12

IVAN REBEK, stavbeni in umetni ključalničar

Poljska ulica št. 14. ♦ **CELJE** ♦ Poljska ulica št. 14.

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljubno množino

zarezane strešne opeke „Koroški model“

(222) 20-8

(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in J. Marzola.

Najličnejše, najcenejše in najpreprostejše strešno kritje.

Vzorci in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki. Takojsnja in najzanesljivejša postrežba. Sprejmejo se zastopniki.

Kdor je vaju piti kakao, naj v svoj prid poizkusi novo vrsto

Ivana Hoffa
KANDOL-KAKAO

ki zaradi svoje neznatne toščatosti ne moti prebavljanja, ampak je jako lahko prebaven.

Kandol-kakao

ima mimo vseh drugih kakaovskih vrst vrhutega to odlično prednost, da je ob najboljšem okusu dokaj cenejši in zaradi združitve s sladom tudi jako redilen.

Kdor poizkusi Kandol-kakao, ga rabi trajno.

Zavoji po 1/4 kg 90 vin. se dobivajo v vseh trgovinah s specerijskim in kolonialnim blagom.

Pristno samo v zavojih z levjo znamko.

Učenca

ki je dovršil ljudsko šolo in je poštenih staršev sprejme takoj

K. Marš, urar v Celju, Kovaška ulica št. 13.

40%

manj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri brizgalnicah najnovejšega zistema in prenosom ravnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta 1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. SMEKAL-a

iz Smichova. Podružnica Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvo-mlazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497) — 32

podružnica R. A. Smekal.

Vožnje karte in tovarni listi v

Ameriko

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v **Novi York** in **Filadelfijo**.

Koncesijovana od visoke c. kr. vlade.

Pojasnica daje **Red Star Linie**, Dunaj IV., Wienergürtel 20 ali pa **Resman Ivan**, glavni zastopnik v Ljubljani, Kolodv. ulica št. 41, druga hiša na levo.

Zacherlin

pomaga izbornu kot nede-sežen uničevalec mrčesa.

Kupi samo v steklenicah.

Celje: Gustav Stiger
Victor Wogg
Alois Walland's Nf.
Carl u. Frid. Teppel
Milan Hočvar
Josef Matič
Anton Ferjen
Franz Zangger
Anton Topoljak
Ferd. Jakowitsch
Anton Kolenc

Celje: Franz Pečnik
Franz Ranzinger
Rauscher Adler Ap.
Johann Ravnikar
Otto Schwarzl & Co.
Josef Strinz
Franz Urch
Johann Lauric
Dobrna: Josef Sikosek
Braslovče: Johann Pauer
Ant. Plaskan

Konjice: Franz Kupnik
Vojnik: Franz Zottl
Hrastnik: Paul Bauerheim
Konsumno društvo
Josef Wouk
Ljubno: Joh. Piliplc
F. X. Petek
Sevnica: S. F. Schalk
Ludwig Smole
Anton Verbič
Trg Lemberg: Fr. Zupančič
Gomilsko: Franz Cukala

Trg Laško: Andr. Elsbacher
Carl Hermann
Planina: Ludw. Schescherko
F. Wambrechtsteiner
Gornji grad: Jacob Božič
Franz Scharb
Poljane: Ferdinand Ivanus
Franz Kaucič
A. P. Krautsdorfer
Anton Schwetz
Carl Šima

Mozirje: Leopold Vukič
Rudolf Pevec
Pristova: Marie Suppanz
Anton Suppanz
Brežice: Franz Matheis
Joh. Pinteric
Ursič & Lipej
Franz Varlec
Žalec: Adalbert Globočnik
Adalbert Geiss
Jacob & Marie Janič
Vitanje: Anton Jaklin

Trbovlje: Konsumno društvo
Franz Dežman
Anton Krammer
Jos. Mahkovec &
Jos. Moll
Johann Müller sen.
Videm: Joh. Nowak
Velenje: Ulrich Lager
Carl Tischler
Josef Wutti
Št. Jurij: F. Kartin nasl.
J. F. Schescherko

